

milý příteli,

devalva člápek - ve směřování a připomínky k posledním
dopisům o něm píšeš vztah filosofie a politického života. Připe-
minám text, jímž jsem přispěl do sborníku ke Kozlovým předčítáním,
v němž jsem také postuloval distanci jako základní ústřední filosofie
a politiky. Když se říká, že politika je jednotvárně rozvíjená právě apolitická
odstupu, zatímco státová jen a všeobecných formulací, když se do-
týká pozitivního vztahu filosofie a filosofie k politické sféře.
Kvalitativně se charakterizuje, že jsem napsal, že "politická
filosofie spočívá v tom, že umožňuje politiku a politické práci vy-
slechnat a rozumět v rámci lidských aktivit, jak podrobuje své filosofické
reflexi". Když se říká, že to je podle mého názoru jakási negativní nut-
nost, může být i otázka, která filosofie máti a politického života.
Mohl by být, ale od filosofie své vlastní, filosofické důvody
k politickému životu, k politickému působení, k politickému angažování.
Co jsem se to odpovědi vyhýbavě, píšu: protože je dost zřejmé, že
se jako filosofie nachází na politické scéně dobře, a už vůbec ne
jako něco. Politická práce, politické působení stává v něm nejvíce
pro filosofii nežli okrajovým. A má své hluboké pechybnosti v tom,
že to není také jeden typ "arabů intelligence", v tomto případě
arabů filosofie.

Myslím, že její práce jsou mnohem lepší než poslední dopis, a
ani starší práce, věnované Kozlově. V dopise výsledně píšu, že
legitimita a účinnost vztahu filosofie a politiky je aktivní, an-
gážované kritické, konkrétní praktické politiky jednotlivce nebo skupiny,
která má svůj název a své cíle. "pokrývají" taková
filosofie pak ukazuje podstatné rysy a směry politiky, které ani-
mají bilancovní pohled, odhaluje její vlastní rozpory, její
osobnostní základy, její vztahy a její směřování, se svou de-
klarovanou perspektivou." a ve zjednodušené studii "reflexe v politice a
otázka politického subjektu" lze přejít: "Filosofická reflexe
politických programů a jejich uskutečňování je však vždycky nezbytná
a proto, že každá falešná a zvrhlost politika je nejedna každá
a není a není se vyměňují, emancipovaná, slovesná a společností od-
císná se) se obává plného světa, skrývá se a máli do ideologických
převrácení a kontyngent, vypočtených na ovládnutí bilancovní a povrchového
pohledu. Kvalitativně však je filosofická reflexe nepostradatelná proto,
že ukazuje na světě svou vlastní teoretický základ na své vlastní navo-
dění a dále navádějí politiky, jímž je falešná antropologie." a
"a z těchto dvou míst je zřejmé, že filosofie a její reflektivní
metody je v politice nezbytná nepotřebí (což je postulatující důvod
k tomu, aby se filosofie politického života a celou politickou sférou
zahývala, být a dleznosti); zatímco tu je řečeno, že vedle falešné
politiky je možná i politika práce a se - to má by bylo nutné vyve-
stí - existuje jakási vlastní máli této práce politikou a filo-
sofií.

Musím připomenout několik základních skutečností, sociologických
a posvátné filosofie k politice. Filosofie se nikdy nemůže obejít
bez vztahu k celku; především k celku lidského života, k celku,
jímž je sám člověk; ale jistě i k celku světa, neboť člověk je svou
bytostnou povahou přitopen ve světě, je obyvatelkou světa, je par-
ticipativně integrovaným členem ve světě. Celý lidský život se nutně
musí vztahovat k celku světa; člověk je tím více a tím lépe člo-
věkem, čím lépe, podstatněji, bytostněji a se vztahuje k celku světa.
Je totožný celku světa však málejší i sféra politiky; člověk pobývá